

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123211985
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3123211985.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, C., D., zastúpeného JUDr. Janou Kocandovou, advokátkou so sídlom Jungmannova 8, Bratislava, proti žalovanej E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, zastúpenej LEXIA advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Zámocká 3, Bratislava, IČO 53176014, o zaplatenie 32.290,81 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie konania sa **z a m i e t a**.

II. Konanie sa v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 32.290,81 eur od 30.09.2020 do 22.11.2022 **z a s t a v u j e**.

III. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 32.290,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 32.290,81 eur od 23.11.2022 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobcovi sa voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy vo výške 34.715,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 34.715,24 eur od podania žaloby do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaná uvedenú sumu prevzala na základe exekúcie v exekučnom konaní č. 221EX/46/17 a č. 221EX/90/17 od súdnej exekútorke A. G.. Povinným z exekúcie bol on ako domnelý otec žalovanej. Exekúcia sa viedla na podklade právoplatného a vykonateľného rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 10C/1281/1993 o určení otcovstva a určení vyživovacej povinnosti k žalovanej ako domnelej dcére. Na základe tohto exekučného titulu vymohla exekútorke v exekučnom konaní sp. zn. 221EX/46/17 istinu vo výške 31.266,78 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v prospech žalovanej vo výške 1.024,03 eur; spolu sumu 32.290,81 eur. Táto suma nezahŕňa odmenu súdnej exekútorke a jej réžiu. V exekučnom konaní sp. zn. 221EX/90/17 na podklade exekučného titulu, platobného rozkazu sp. zn. 21Pc/13/2017 vymohla súdna exekútorke sumu 2.424,43 eur, ktorá suma predstavuje úroky z omeškania vo výške 2.231,51 eur, trovy súdneho konania vo výške 67,38 eur a trovy exekučného konania vo výške 125,54 eur. Poznamenal, že dôvod na plnenie tu pôvodne bol, ale dodatočne odpadol. Následné rozhodnutia súdov totiž potvrdili, že exekučný titul bol vydaný nezákonne. Rozhodnutie sp. zn. 10C/1281/1993 bolo zrušené. Najvyšší súd SR zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/47/2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne Krajský súd v Trenčíne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na nové rozhodnutie. Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne mu bolo doručené dňa 26.04.2020 a vtedy sa dozvedel o tom, že na

strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie. Vedomosť o bezdôvodnom obohatení musí mať aj žalovaná, nakoľko aj jej bolo predmetné rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne doručené a jeho obsah pozná. Zdôraznil, že všetky podlžnosti voči žalovanej vyrovnal v súlade s vyššie uvedeným súdnym rozhodnutím, teda zaplatil súdom určené výživné s príslušenstvom, trovy advokáta a súdneho exekútora. Súdny exekútor napriek podanému dovolaniu nečakal na výsledok dovolacieho konania a z majetku žalobcu uspokojil pohľadávku žalovanej. Nakoľko rozhodnutie o určení otcovstva a povinnosti platiť výživné bolo zrušené, vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie, ktoré doposiaľ nevydala. Až následné nové rozhodnutie ukáže, či žalobca je otcom žalovanej a či je povinný platiť výživné.

2. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Uviedla, že jej nebola vyplatená celá suma, ktorú žalobca požaduje, ale len suma 31.266,78 eur. Poznamenala, že tunajší súd rozsudkom č. k. 10C/1281/1993-759 zo dňa 21.12.2021 zamietol návrh na určenie otcovstva. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 6Co/40/2022-978 zo dňa 22.11.2022 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie, ktoré NS SR uznesením sp. zn. 1CdoR/7/2023 zo dňa 26.10.2023 odmietol. Proti tomuto rozhodnutiu podala dňa 09.02.2024 Ústavnému súdu SR ústavnú sťažnosť, o ktorej ÚS SR zatiaľ nerozhodol, a preto žiadala konanie prerušiť. Má za to, že nie je daný podklad pre rozhodnutie vo veci.

3. Uznesením č. k. 18C/25/2020-74 zo dňa 16.06.2021 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/1281/1993 a veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 21Pc/13/2017. Keďže konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/1281/1993 bolo právoplatne skončené skôr ako

konanie vedené pod sp. zn. 21Pc/13/2017, rozhodol súd o pokračovaní v konaní v časti sumy 32.290,81 eur, ktorá mala svoj základ práve v rozhodnutí vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/1281/1993 a túto časť uznesením č. k. 18C/25/2020-85 zo dňa 30.10.2023 vylúčil na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 18C/91/2023.

4. Žalobca na pojednávaní dňa 18.03.2024 zobral žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 32.290,81 eur od 30.09.2020 do 22.11.2022 späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Žalovaná so späťvzatím uvedenej časti nároku súhlasila. Súd preto v súlade s § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konanie v navrhovanej časti zastavil.

5. Žalovaná na pojednávaní dňa 18.03.2024 navrhla prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti, nakoľko túto podala Ústavnému súdu SR a ten o nej doposiaľ nerozhodol.

6. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

7. Vyššie citované zákonné ustanovenie dáva súdu možnosť (nie povinnosť) prerušiť konanie, ak prebieha iné súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu. Hlavnými kritériami pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania sú vhodnosť, dĺžka konania, právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu. V súdnej veci žalovaná navrhovala prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti. Žalovaná súdu síce predložila predmetnú ústavnú sťažnosť, ale nepredložila žiaden dôkaz o tom, že túto aj ústavnému súdu naozaj doručila. Okrem toho konanie, predmetom ktorého bola otázka majúca podstatný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, bolo po vyčerpaní riadneho i mimoriadneho opravného prostriedku právoplatne skončené. Súd má tak dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie v tomto konaní a nič mu nebráni aj s poukazom na dĺžku konania a právo strán na rýchlu a účinnú ochranu vo veci riadne konať. Preto návrh na prerušenie konania zamietol.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením upovedomenia o ukončení exekúcie sp. zn. 221EX/46/17 zo dňa 08.10.2018, výpisu z účtu žalobcu za mesiac október 2018, rozsudku tunajšieho súdu č. k. 10C/1281/1993-759 zo dňa 21.12.2021, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/40/2022-978 zo dňa 22.11.2022, uznesenia NS SR sp. zn. 1CdoR/7/2023 zo dňa 26.10.2023 a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Na základe návrhu matky žalovanej a žalovanej bolo začaté konanie o určenie otcovstva voči žalobcovi. Tunajší súd dňa 02.12.2016 vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 10C/1281/1993-270, ktorým, okrem iného, určil, že žalobca je otcom žalovanej a uložil mu povinnosť prispievať na výživu žalovanej v sume 150 eur mesačne od 22.07.1993 do 31.08.1998, v sume 170 eur mesačne od 01.09.1998 do 31.08.2006, v sume 200 eur mesačne od 01.09.2006 do 23.01.2009, do rúk žalovanej, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zameškané výživné za obdobie od 22.07.1993 do 23.01.2009 v sume 31.466,78 eur súd povolil žalobcovi splácať v splátkach po 250 eur mesačne. Opravným uznesením č. k. 10C/1281/1993-277 zo dňa 02.01.2017 opravil sumu zameškaného výživného na 31.266,78 eur. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k.

6Co/47/2018-372 zo dňa 23.04.2018 odvolanie domnelého otca (žalobcu) odmietol. Následne Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 1Cdo 47/2008 zo dňa 25.09.2019 na základe žalobcom podaného dovolania zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne 6Co/47/2018-372 zo dňa 23.04.2018 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Krajský súd v Trenčíne viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR uznesením č. k. 6Co 136/2019-483 zo dňa 28.02.2020 rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 10C 1281/1993-270 zo dňa 02.12.2016 v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (uvedené skutočnosti vyplynuli z odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu č. k. 10C/1281/1993-759 zo dňa 21.12.2021). Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10C/1281/1993-759 zo dňa 21.12.2021 súd návrh na určenie otcovstva zamietol. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 6Co/40/2022-978 zo dňa 22.11.2022 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. NS SR podané dovolanie vo veci uznesením sp. zn. 1CdoR/7/2023 zo dňa 26.10.2023 odmietol. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2022.

10. Z upovedomenia o ukončení exekúcie sp. zn. 221EX/46/17 zo dňa 08.10.2018 vyplýva, že exekúcia na základe exekučného titulu, rozsudku tunajšieho súdu č. k. 10C/1281/1993-270 zo dňa 02.12.2016 v spojení s uznesením č. k. 10C/1281/1993-277 zo dňa 02.01.2017, v rámci ktorej bola oprávnenou osobou žalovaná a povinným žalobca, bola ukončená vymožením pohľadávky nasledovne: istina vo výške 31.266,78 eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 1.024,03 eur, odmena exekútora vo výške 6.458,50 eur, DPH vo výške 1.291,70 eur a hotové výdavky s DPH vo výške 72 eur.

11. Z výpisu z účtu žalobcu za mesiac október 2018 vyplýva, že dňa 04.10.2018 mu bola odúčtovaná suma 40.113,01 eur titulom exekučného konania sp. zn. 221EX/46/17.

12. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom je dôvodná. Bezodôvodné obohatenie spočíva v tom, že sa obohatený obohatí na úkor majetku inej osoby o určité majetkové hodnoty bez toho, aby bol na to daný právny dôvod. Vzniká tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty, ale i tak, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby obohatený plnil svoje povinnosti. Bezodôvodným obohatením sa rozumie majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Bezodôvodným obohatením sa môže stať aj plnenie prijaté na základe vykonateľného rozsudku súdu, ktorý bol následne zrušený. Ak sa vrátenia plnenia domáha ten, kto plnil povinnosť jemu uloženú súdom, závisí dôvodnosť jeho požiadavky od toho, či podľa hmotného práva – teda aj bez rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené – plnil povinnosť, ktorú skutočne mal alebo nie. Zrušením rozhodnutia, podľa ktorého bolo plnené, dochádza k bezodôvodnému obohateniu len v prípade, že právny dôvod tohto plnenia nespočíval v hmotnom práve, teda že podľa hmotného práva tu povinnosť neexistovala. V súdnej veci žalobca

poskytol žalovanej plnenie na základe exekučného titulu – rozsudku tunajšieho súdu č. k. 10C/1281/1993-270 v spojení s opravným uznesením, ktorým bol žalobca určený za otca žalovanej a bola mu voči nej uložená povinnosť platenia výživného, pričom skutočnosť, že žalobca predmetné plnenie žalovanej poskytol, nebola medzi stranami sporná a vyplynula i z listinných dôkazov predložených žalobcom, a to z upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 08.10.2018 a z výpisu z účtu žalobcu. Uvedený exekučný titul bol neskôr rozhodnutím odvolacieho súdu zrušený a následným

rozhodnutím, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10C/1281/1993-759 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/40/2022-978 zo dňa 22.11.2022, bol návrh na určenie otcovstva zamietnutý, v dôsledku čoho nebola žalobcovi uložená povinnosť platiť výživné voči žalovanej. Vyživovaciu povinnosť k deťom majú v zmysle § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine práve rodičia. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, tým, že nebol určený za otca žalovanej, a teda nie je jej rodičom, nemal voči nej ani vyživovaciu povinnosť. Dôvod plnenia žalobcu tak nespočíval v hmotnom práve, a preto možno konštatovať, že poskytnutím plnenia žalovanej došlo na jej strane k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Z upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 08.10.2018 je zrejmé, že žalobca poskytol žalovanej plnenie v rozsahu istiny vo výške 31.266,78 eur. Okrem toho plnil aj trovy právneho zastúpenia žalovanej v exekučnom konaní vo výške 1.024,03 eur. Súd zastáva názor, že aj plnenie trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vedenom na podklade exekučného titulu, ktorý bol neskôr zrušený, možno považovať za plnenie, ktorého dôvod odpadol. A hoci bola suma trov právneho zastúpenia uhradená k rukám právneho zástupcu žalovanej (žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 26.01.2021 namietala, že obdržala len sumu 31.266,78 eur), je potrebné si uvedomiť, že právny zástupca je len platobným miestom, kde sa plnila inak povinnosť náhrady trov zastúpenia žalovanej. V dôsledku toho nedošlo na strane žalovanej k zmenšeniu jej majetku, ale jej majetok zostal zachovaný na úkor žalobcu, ktorý plnenie poskytol, čo v zmysle vyššie uvedeného výkladu možno rovnako považovať za bezdôvodné obohatenie. Súd preto uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, a teda zaplatiť, celkom sumu 32.290,81 eur, ktorá suma pozostáva z istiny vo výške 31.266,78 eur a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 1.024,03 eur; spolu tak 32.290,81 eur.

14. Žalobca počas konania navrhoval vykonanie dôkazu, a to výsluchom žalovanej za účelom preukázania, či žalovaná prijala zexekvované plnenie. Súd tento dôkaz nevykonal, nakoľko prijatie plnenia žalovanou nebolo v konaní sporné a žalovaná sama prijatie plnenia potvrdila. Vykonanie tohto dôkazu by tak bolo nadbytočné.

15. Len pre úplnosť súd uvádza, že pokiaľ žalovaná vzniesla v konaní námietku premlčania vo vzťahu k niektorým splátkam – úrokom z omeškania, tieto nie sú predmetom tohto konania, ale sú predmetom pôvodného konania vedeného pod sp. zn. 18C/25/2020, a preto sa so vznesenou námietkou premlčania súd vysporiada v konaní, ktorého predmetom je zaplatenie práve úrokov z omeškania, vo vzťahu ku ktorým bola námietka premlčania vznesená.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Keďže žalovaná nespĺnila svoj záväzok včas a riadne, dostala sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vo výške 5 % ročne zo sumy 32.290,81 eur od 23.11.2022 do zaplatenia, pričom deň, od ktorého je žalovaná úrok z omeškania platiť, je dňom nasledujúcim po vzniku bezdôvodného obohatenia, t. j. po dni, v ktorom súd o uplatnenom nároku po zrušení pôvodného rozhodnutia opätovne rozhodol.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. V predmetnej veci mal plný úspech žalobca (neúspech mal len v nepatrnej časti úroku z omeškania), preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dni od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP s tým, že takto stanovenú lehotu považuje za primeranú vzhľadom k výške uloženej povinnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaná dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.